

CON ĐƯỜNG HY VỌNG

Hôm nay, Chúa Nhật I Mùa Chay, Hội Thánh mời gọi ta vào hoang địa cùng với Chúa Giêsu trước khi Ngài bắt đầu sứ vụ rao giảng, sau khi ông Gioan bị nộp, chấm dứt thời kỳ tiền mỗ. Chúa tiếp nhận sứ vụ rao giảng Tin Mừng. Không phải tự ý Chúa đi, nhưng là "*Thánh Thần thúc đẩy Chúa vào hoang địa*". Chúa vào để chịu mọi thử thách ròn rã trong thời gian đặng đặng, suốt bốn mươi ngày. Những thử thách ấy là "*chịu Satan cám dỗ*" là "*sống chung với dã thú*", nhưng Chúa không bị cô đơn, bị bỏ rơi trước mọi thách đố, Chúa được "*các thiên thần hầu hạ*". Những thử thách ấy chính là để tôi luyện, để chịu đựng khi sắp bước vào hành trình khổ nạn. Khi bắt đầu sứ vụ, Chúa tuyên bố: "***Thời giờ đã mãn, nước Thiên Chúa đã gần đến, anh em hãy ăn năn sám hối và tin vào Tin Mừng***" (Mc 1:12-15). **Tin vào Tin Mừng ấy là Tin vào sự cứu rỗi.**

Suy niệm Lời Chúa, vì vậy, cho ta nhận biết **trong đau thương, khôn khó, ta vẫn thấy có con đường hy vọng**. Bông hồng thắm đỏ, nhưng hồng nào là chẳng có gai. Đường hy vọng ấy đòi hỏi ta phải sẵn lòng chấp nhận đau thương, như bàn tay phải rướm máu khi muốn ngắt bông hồng. Chúa bảo "**phải ăn năn sám hối**" và "**phải có niềm tin**".

1- Trước hết là ăn năn sám hối?

Ăn năn sám hối là thanh tẩy tâm hồn. Chính Chúa, trong thân phận xác phàm, cũng đã nêu gương. Chúa không những đã chịu phép rửa bằng nước, Người còn chịu phép rửa bằng máu là chịu chết trên thập giá để chuộc tội cho nhân loại. Thư thánh Phêrô trong bài đọc II đã minh thị: "*Hiện giờ phép thanh tẩy cũng cứu thoát anh em giống như thể thức ấy*" (Pr 3, 18-22)

1.1- Có ăn năn sám hối mới nhận nại chịu khổ như Ông Nô-ê trong sách Sáng Thế, ròn rã bao tháng ngày gian lao cực khổ để hoàn thành "con tàu ba tầng" lớn lao kỳ công, chứa mọi xác phàm cận kề tận số, theo lệnh Chúa phán:

"Thiên Chúa phán với Nô-ê:
Ta quyết rồi, mọi xác phàm đang cận kề tận số,
Tại chúng mà mặt đất đầy gian trá tội ác.
Này Ta sẽ tiêu diệt không còn nhắc tới tên
cùng với những gì sống trên mặt đất."
(St 6: 13)

1.2- Có ăn năn sám hối mới nhất định chiến thắng Satan và bản ngã là những thứ rào cản ngăn chặn ta đến cùng Chúa.

* Satan quyết lung lạc niềm tin chống nghịch Thiên Chúa. Xác phàm thì ươn hèn yếu đuối, quỷ ma thì tinh quái vô cùng. Trong hoang địa, Satan đã dùng mọi cách, nhắm vào tâm lý xác phàm toan khuất phục Chúa như xưa nó đã khuất phục nguyên tổ.

* Bản ngã thì vốn tự cao tự đại làm rào cản tâm hồn: ích kỷ, đố kỵ, tị hiềm, tự tôn, mặc cảm, đam mê, thành kiến, ảo tưởng, hoài nghi, xét đoán, xét nét, gièm pha, vu khống, giả hình, khoe khoang, mưu mô, v. v...tất cả là những thứ không cho ta rời bỏ cái TÔI mà phục thiện, tiếp cận chân lý, bởi Chúa là Sự Thật tuyệt đối vĩnh cửu.

2- Sau nữa là phải có niềm tin vững vàng.

Chúa bảo hãy tin ở Tin Mừng, ấy là tin vào Chúa Kitô, tin vào Ngôi Lời, phát ngôn nhân của Thiên Chúa, là Đấng thực thi thánh ý Chúa Cha. Tin ở lòng Chúa khoan nhân không hề bỏ rơi những tâm hồn công chính.

2.1- Ông Noê vì đã vững tin, thực thi lời Chúa, ông đã được Chúa đoái thương lập giao ước cứu rỗi. Chúa phán với ông Noê:

"Ta lập giao ước với các ngươi:
mọi xác phàm sẽ không còn bị triệt tiêu bởi hồng thủy,
cũng không còn hồng thủy nào phá huỷ đất đai."

"Đây là dấu hiệu Ta đã ước giao,
Ta giao ước với các ngươi,
với sinh vật mọi loài ở với các ngươi,
giao ước đến mãi muôn đời mai sau.

"Cây cung Ta gác trong mây,
Các ngươi sẽ thấy như dây cầu vồng
Đây là dấu hiệu Ta không bội ước
giữa Ta và với toàn cõi đất đai.

"Khi Ta cho mây đặc dây kéo đến,
mà thấy dây cung cầu vồng xuất hiện trong mây.
Ta sẽ nhớ lại lời giao ước trước đây
giữa Ta với các ngươi và mọi loài xác phàm,
Ta sẽ không cho nước thành hồng thủy tàn phá nữa.

"Cây cung này ta sẽ giữ trong mây,
để khi nhìn thấy Ta sẽ nhớ lời giao ước trước đây
giao ước vĩnh cửu giữa Ta và mọi loài sinh vật,
Loài mang xác phàm trên mặt đất."

"Đó là dấu hiệu Ta đã thiết lập
giao ước giữa Ta với sinh vật mọi loài,
những sinh vật mang xác phàm trên mặt đất."
(St 9: 11-17)

2.2- Cũng vậy, trong Cựu Ước, dân Chúa được giải thoát khỏi Ai Cập tù đày, dù đã bao lần oán than trách Chúa, nhưng vẫn được Chúa xót thương. Trong sa mạc, họ cứ kêu Mô-sê và Aharon, mà oán trách, than van:

"Phải chi CHÚA để chết bên Ai-cập,
trước đây còn ngồi bên nồi thịt
và ăn bánh thật thỏa thuê!
Nay lại đưa chúng tôi ra đi
mà vào sa mạc hoang vu trơ trọi,
bắt cả lũ phải chết đói ở đây!"
(XH 16: 2-3)

Nhưng Chúa chẳng bỏ họ chết đói:

[35] Suốt bốn mươi năm rông rã,
Dân Ítraen đã ăn man-na,
cho đến khi vào miền đất bao la,
đất màu mỡ để mà canh tác,
Cứ như thế, họ ăn hoài man-na
cho đến khi tới ranh giới Cana-an.
(XH 16: 35)

Khi nhỗ trại rời sa mạc Xin, đi qua nhiều chặng, đến Rơphidim, tại đây không có nước uống, gây sự với Mô-sê, họ nói ngang bướng, trách oán ông rằng:

"Đưa chúng tôi đến chỗ đồng hoang làm chi?
chúng tôi, con cái, súc vật lấy gì uống đây?
Ông muốn chúng tôi chết khát thế này phải không?"
(XH 17:1-3)

Nhưng Chúa đã cứu họ, Chúa bảo Mô sê:

[6] Ta sẽ đứng đằng kia trước mặt ngươi,
Trên tảng đá núi Khô-rếp, Ta đứng ở đó.
Ngươi sẽ cầm gậy đập vào tảng đá.
Từ tảng đá, nước sẽ phun ra
Thế là có nước cho dân tha hồ uống."
Ông Mô-sê đã làm như Chúa truyền dạy,
Các kỳ mục Ít-ra-en đã trông thấy nhãn tiền.
(XH 17:6)

* * *

Lạy Mẹ Maria

Mẹ là Eva mới, Mẹ giẫm nát đầu rắn Satan mê hoặc dụ dỗ nguyên tổ chúng con đã không tin lời Thiên Chúa truyền dạy, mà cưỡng lệnh Người.

Mẹ là Nữ Vương Thiên Đàng, đã bao lần Mẹ hiện ra căn dặn chúng con "hãy ăn năn đền tội", Mẹ can ngăn Thiên Chúa đừng cơn thịnh nộ để cứu chúng con. Xin Mẹ giúp con can đảm thành tâm sám hối, thực thi lời Chúa, có được niềm tin sống động khiêm cung, như vua quan và dân thành Ninivê xưa kia sắp mình ăn năn thống hối.

Mẹ ơi con biết tội rồi,
Con nay sám hối trọn đời ăn năn.
Cậy tin lòng Chúa khoan nhân,
Mẹ ơi thương giúp xin can gián Người
Chúa mà chấp tội không nguôi,
Thì con mất Chúa muôn đời, Mẹ ơi! (*)

(*) **SÁM HỐI**

<https://youtu.be/WFulww0beY4>

Biển Đức Đỗ Quang-Vinh